

Cristina Andone

DAR MOTAN VISEAZĂ

ilustrații de Emi Balint

nemi

Text: Cristina Andone
Ilustrații: Emi Balint
Redactor: Maria Tănăsescu
Lector: Roxana Popescu
Design: Faber Studio

Tiparul executat de Monitorul Oficial R.A.

© Nemira, 2020

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, închirierea acestei cărți, fără acordul scris al editorului sunt strict interzise și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

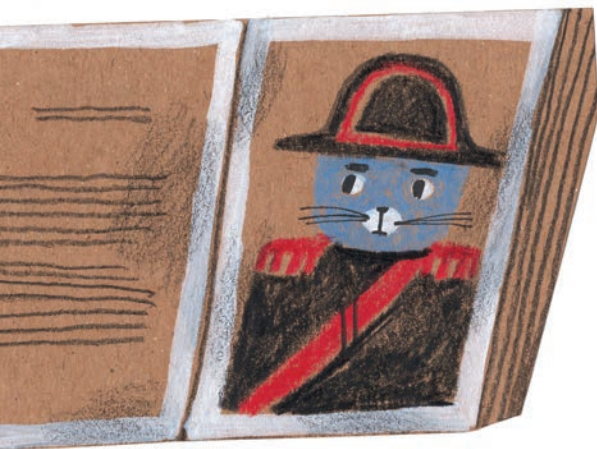
Andone, Cristina
Dar Motan visează / Cristina Andone;
il.: Emanuela Balint. – București:
Nemira Publishing House, 2020

ISBN 978-606-43-0938-9

I. Balint, Emanuela (il.)

821.135.1

Pentru nepotul meu Thomas,
mereu cu dragoste,
Cristina Andone

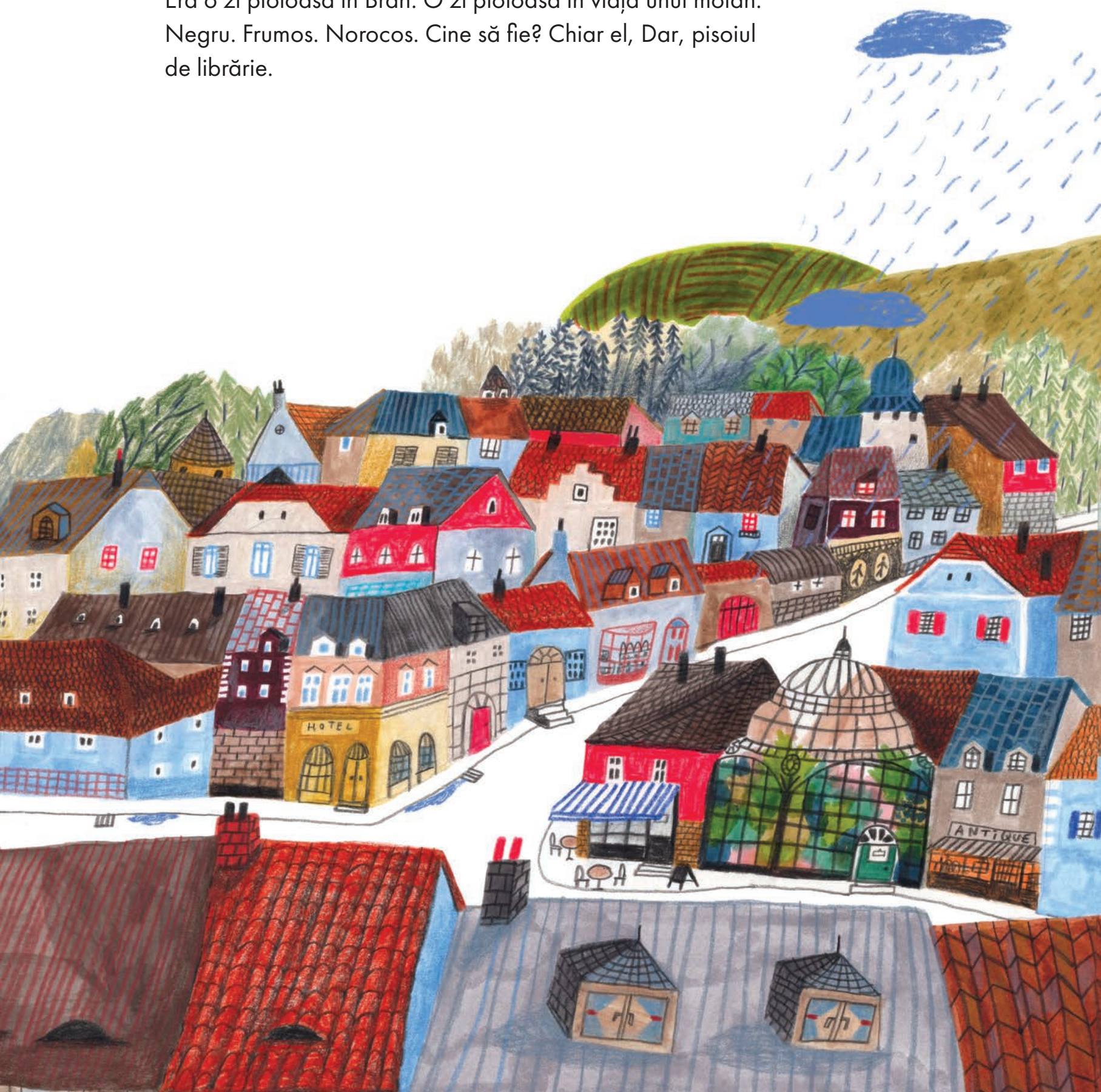
Cristina Andone

DAR MOTAN VISEAZĂ

ilustrații de Emi Balint

Era o zi ploioasă în Bran. O zi ploioasă în viața unui motan.
Negru. Frumos. Norocos. Cine să fie? Chiar el, Dar, pisiul
de librărie.

Prima picătură îi căzu lui Dar pe nas, în timp ce visa
un papanaș.

— Mmm, mormăi el în somn. Bun-bun, sunt norocos!
Deschise gura și căscă frumos.

Poc! îi căzu în gură a doua picătură. PISOIUL plescăi puțin:
avea gust de mură...

Pic-poc-piiic! ploaia cădea insistent. O fereastră de la castel
se izbi cu un miorlăit. De la curent.

Miaaa-pșiii! făcu fereastra când se izbi.

— Ce tare! se întinse pISOIUL, vesel. Și se trezi.

Se uită în jur. Era lângă librerie, în curtea cu flori. Stătea în coș, pe perna lui, pictată cu nori. Peste drum, în ceață, se înălța castelul cel gri. Da, era bine, era acasă. Pisiul se uită spre bucătărie; înăuntru se vedea lumină, mirosea a curat. Pisiul se mai întinse puțin și-l luă un căscat. Chiar atunci îl văzu pe Toto.

